

Ανακοινώνοντας καλά νέα

*"Πόσο ωραία είναι τα πόδια εκείνων που
ευαγγελίζονται ειρήνη, εκείνων που ευαγγελίζονται τα
αγαθά!" - Ρωμαίους 10:15*

Οι φράσεις στο εναρκτήριο εδάφιο μας, «ευαγγελίζονται ειρήνη» και «ευαγγελίζονται τα αγαθά», και οι δύο μεταφράζονται από μια ελληνική λέξη που σημαίνει «η ανακοίνωσης καλών νέων». Το κείμενό μας προσδιορίζει περαιτέρω δύο στοιχεία αυτών των καλών νέων που πρόκειται να ανακοινωθούν - η «ειρήνη» και τα «καλά αγαθά». Η ειρήνη, όπως αναμφίβολα όλοι εκτιμούν, φέρνει στο μυαλό σκέψεις όπως η αρμονία, η ησυχία και η ξεκούραση, είτε αυτές είναι εσωτερικής φύσεως είτε εκφράζονται εξωτερικά. «Καλά αγαθά», ένας πολύ γενικός όρος, περιγράφεται από τους *Ελληνικούς Ορισμούς του Thayer* ως δηλώνοντας αυτό που είναι ευχάριστο, χαρούμενο, δίκαιο και αξιοπρεπές.

Από όλα τα καλά νέα που έχουν αναφερθεί ποτέ σε αυτόν τον ταραγμένο κόσμο, το πιο σημαντικό είναι αυτό που ανακοινώθηκε από τους αγγέλους κατά τη γέννηση του Ιησού. Στους βοσκούς που φρόντιζαν τα κοπάδια τους εκείνη την αξέχαστη νύχτα, ήρθε η χαρούμενη διακήρυξη: «Μη φοβάστε· επειδή, προσέξτε, σας φέρνω ένα χαρμόσυνο άγγελμα μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό· επειδή, σήμερα, στην

πόλη του Δαβίδ, γεννήθηκε σε σας σωτήρας, που είναι ο Χριστός, ο Κύριος.» (Λουκάς 2:10) Αυτό το μήνυμα του αγγέλου προαναγγέλθηκε σε όλη τη γη επι σχεδόν είκοσι αιώνες. Παρόλο που πολλοί παρηγορήθηκαν από αυτό, αλλά από την άποψη της πρακτικής πραγματικότητας υπάρχουν πολλοί στον κόσμο σήμερα που πιθανώς αμφισβητούν εάν ήταν αληθινή είδησις.

Γενικά, η αμφισβήτησις των καλών ειδήσεων φαίνεται να συμβαίνει πολύ συχνά. Πρώτον, είναι σπάνιο να βλέπουμε ειδήσεις που είναι θετικές. Πράγματι, υπάρχουν πολλά γεγονότα στον κόσμο που επισημαίνουν τις μυριάδες προβλήματα, τα προβλήματα και τους αγώνες που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. Αυτά αποτελούν τα πρωτοσέλιδα, είτε μέσω τηλεόρασης, εφημερίδας, είτε των φαινομενικά ατελείωτων ηλεκτρονικών πηγών ειδήσεων, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών μέσων. Δεύτερον, όταν το σπάνιο είδος καλών ειδήσεων γίνεται πρωτοσέλιδο, είναι πιο συχνά μολυσμένο με μια «εκδοχή» αρνητικότητας στην μία ή την άλλη μορφή.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα αυτού είναι τα «καλά νέα» του εμβολίου για τον ιό COVID-19 που πρόσφατα άρχισε να χορηγείται. Κατά γενική ομολογία, αυτή είναι ίσως η καλύτερη είδηση που έχει δει ή ακούσει η ανθρωπότητα τον τελευταίο χρόνο. Ωστόσο, τα πρωτοσέλιδα δημιουργούν συχνά ερωτήματα, είτε δικαιολογημένα είτε όχι, σχετικά με πράγματα όπως: η αποτελεσματικότητα του εμβολίου, τις πιθανές παρενέργειές του και τις διάφορες αντιληπτές ανισότητες στη διανομή και τη διαχείρισή της. Έτσι, οι άνθρωποι γενικά, όπως συμβαίνει συχνά στον σημερινό κόσμο, μπερδεύονται και διαιρούνται στη σκέψη τους

σχετικά με το τι διαφορετικά θα μπορούσε να θεωρηθεί πραγματικά καλό νέο.

ΕΜΠΙΣΤΑ ΝΕΑ

Για εκείνους που εμπιστεύονται την εμπνευσμένη Αγία Γραφή, δεν χρειάζεται να υπάρχει καμία αρνητικότητα, ούτε αμφισβήτηση, που να συνδέεται με τα καλά νέα των σελιδών της. Ο Θεός είναι ο συγγραφέας της Αγίας Γραφής του, και αυτός μας λέει ο ίδιος: «Έτσι θα είναι και ο λόγος μου, που βγαίνει από το στόμα μου· δεν θα γυρίσει σε μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι τον αποστέλλω.» - Ησ. 55: 11

Τα καλά νέα για τη γέννηση του Ιησού δηλώνει ότι ήταν να είναι ο Σωτήρας, ο οποίος θα σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους και το αποτέλεσμα των αμαρτιών τους. Οι Γραφές εξηγούν επίσης ότι η αμαρτία μπήκε στον κόσμο μέσω του «ενός ανθρώπου», του Αδάμ. Ο θάνατος στον Αδάμ, καθώς και σε όλους τους απογόνους του, ακολούθησε μετά από αυτό. (Ρωμ. 5:12) Επομένως, όταν μας λένε ότι ο σκοπός του ερχομού του Ιησού ήταν να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους, πρέπει να κατανοήσουμε το ζήτημα σε αρμονία με την καταγραφή της προέλευσης της αμαρτίας και τον όλεθρο των δεινών και τον θάνατο που επέφερε ανά τους αιώνες.

Επιπλέον, για να έχουμε μια σαφή εικόνα για το τι συνεπάγεται η σωτηρία από την αμαρτία και το θάνατο, πρέπει να αποδεχθούμε το γεγονός του θανάτου. Ο όρος θάνατος όπως χρησιμοποιείται στις Γραφές περιγράφει αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει γύρω μας μέρα με τη μέρα. Δηλαδή, η κατάρρευση της υγείας και

η τελική κατάρρευσις του ανθρώπινου οργανισμού σε σημείο που η ζωή δεν υπάρχει πια σε αυτόν. Συνοδεύοντας αυτήν την εμπειρία του θανάτου υπάρχει ψυχική και σωματική ταλαιπωρία, η αναστάτωση των οικογενειών και όλες οι άλλες δυσάρεστες περιστάσεις που μαστίζουν την ανθρώπινη φυλή κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Η σωτηρία των ανθρώπων από αυτό θα σήμαινε την καταστροφή όλων των ασθενειών και των σχετικών παθήσεων. Θα σήμαινε επίσης συνεχή υγεία και ζωή σε όσους αποδέχτηκαν τους όρους σωτηρίας. Ο πραγματικός θάνατος, καθώς και η διαδικασία θανάτου, θα καταστρέφονταν. Με την απομάκρυνση των νόσων και του θανάτου από τη γη, δεν θα υπήρχε πλέον ανάγκη για γιατρούς, νοσοκόμες, νοσοκομεία, φαρμακοποιούς, εεγκαταστάσεις αποκατάστασης υγείας καθώς και νεκροθάφτες. Οτιδήποτε σχετίζεται άμεσα ή εξ αποστάσεως με ασθένεια και θάνατο θα απορριφθεί.

Η καταστροφή της αμαρτίας, της ασθένειας και του θανάτου είναι η θεϊκή πρόθεσις για λογαριασμό της ανθρωπότητας, και αναφέρεται στις υποσχέσεις του Θεού ως σωτηρία που προσέφερε μέσω του Ιησού, του Σωτήρος. Ένα από τα πολλά εδάφια της Αγίας Γραφής που δείχνει ξεκάθαρα αυτό βρίσκεται σε αυτά τα λόγια του προφήτη Ησαΐα: «Επειδή, ο Κύριος είναι ο κριτής μας· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης μας· ο Κύριος είναι ο βασιλιάς μας· αυτός θα μας σώσει...και ο κάτοικος δεν θα λέει: Ατόνησα· ο λαός, που κατοικείσ' αυτή, θα λάβει άφεση ανομίας.» - Ησ. 33:22, 24

ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Οι ιστορικές αφηγήσεις της Βίβλου θέτουν τα θεμέλια για την ορθή κατανόηση του τι υπονοείται στη σωτηρία για την ανθρώπινη φυλή. Αυτές οι αφηγήσεις μας λένε για την προετοιμασία του Κήπου της Εδέμ, και για το τέλειο ζευγάρι, τον Αδάμ και την Εύα, που μπαίνουν σε αυτόν τον Κήπο με την προϋπόθεση ότι έπρεπε να είναι το σπίτι τους για να το απολαύσουν όσο συνέχισαν να υπακούουν στους νόμους του Δημιουργού. Επιπλέον, τους διατάχθηκε να πολλαπλασιαστούν, να πληνηθούν μέχρι να γεμίσει η γη και να έχουν κυριαρχία πάνω της. Με άλλα λόγια, καθώς η οικογένειά τους αυξανόταν, και οι ανάγκες τους το απαιτούσαν, έπρεπε να επεκτείνουν τα όρια του κήπου μέχρι να “αγκαλιάσει” ολόκληρη τη γη. Πόσο στοργική και ένδοξη πρόβλεψη έγινε γι' αυτά τα ανθρώπινα πλάσματα! - Γεν. 1: 26-30· 2: 8,9,15

Ωστόσο, για να επιτύχουν όλες αυτές τις ευλογίες, αναμενόταν να υπακούσουν στο νόμο του Δημιουργού. Επέλεξαν όμως να παρακούσουν· και όπως τους είχε δηλωθεί με σαφήνεια εκ των προτέρων, καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκδιώχθηκαν από τον κήπο στην ημιτελή γη για να πεθάνουν. Έτσι έχασαν το σπίτι τους, και στερούμενοι των ζωογονοτικών παροχών της Εδέμ, οι σπόροι του θανάτου άρχισαν να λειτουργούν. Σε εύθετο χρόνο, κατέβηκαν στον τάφο. (Γεν. 3: 1-24) Τα τέκνα τους, που γεννήθηκαν από ατελείς γονείς, συμμετείχαν επίσης στην καταδίκη, και έτσι ολόκληρη η φυλή της ανθρωπότητας είναι ένας κόσμος που πεθαίνει. Ο παράδεισος χάθηκε πραγματικά, αλλά όχι για πάντα.

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ

Ο όρος σωτηρία γίνεται πιο κατανοητός όταν έχουμε κατά νου ότι περιγράφει την αποκατάσταση της ανθρώπινης οικογένειας σε εκείνη που χάθηκε λόγω της ανυπακοής των πρώτων γονέων μας στην Εδέμ. (Λουκάς 19:10) Δεν έχασαν ένα σπίτι στον παράδεισο, επειδή δεν είχαν ποτέ σπίτι στον ουρανό, και δεν τους είχε γίνει ποτέ υπόσχεση για αυτό. Δημιουργήθηκαν άνθρωποι, προσαρμοσμένοι να ζουν στη γη. Τους δόθηκε ένα όμορφο γήινο σπίτι, «ανατολικά στην Εδέμ». Ήταν μόνο όταν η αμαρτία μπήκε που οι αρρώστιες και ο θάνατος έγινε μέρος της ανθρώπινης εμπειρίας, και έχει γίνει ένα τέτοιο βαθιά ριζωμένο, και μακράς διάρκειας μέρος που, τώρα, είναι συχνά αποδεκτό ως αναγκαίο και αναπόφευκτο.

Ωστόσο, εδώ είναι που οι Γραφές μας κάνουν να σταματήσουμε για να αναζητούμε καθοδήγηση και παρηγοριά από τις σελίδες της. Σε αυτές τις σελίδες μαθαίνουμε ότι στέλνοντας τον Ιησού στον κόσμο για να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους, ήταν για τον ίδιο σκοπό για να αναιρεθούν τα αποτελέσματα αυτής της τραγωδίας στην Εδέμ. Επιπλέον, επρόκειτο να αποκαταστήσει την ανθρωπότητα στο καθεστώς που θα απολάμβαναν ως πάντα ζωντανοί, τέλειοι άνθρωποι, εάν η αμαρτία δεν παρενέβαινε προσωρινά.

Εάν, λοιπόν, μπορούμε να απεικονίσουμε τη γη γεμάτη με αποκατεστημένη ανθρωπότητα που λατρεύει τον Θεό στην ομορφιά της αγιότητας· αν μπορούμε να φανταστούμε την ανθρωπότητα να απολαμβάνει ζωντανή, νεανική υγεία, χωρίς πόνο, ούτε καν φόβο για τέτοια πράγματα· και αν μπορούμε να

είμαστε βέβαιοι ότι αυτή η κατάσταση της γης της κοινωνίας και των ανθρώπων θα συνεχιστεί για πάντα - τότε αρχίζουμε να κατανοούμε τη σημασία των καλών ειδήσεων της «ειρήνης» και των «καλών αγαθών» για τα οποία μιλά το αρχικό μας κείμενο.

Ο ΙΗΣΟΥΣ - ΜΙΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΤΙΜΗ

Ο Ιησούς σώζει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους, λυτρώνοντάς τους, και ο Ουράνιος Πατέρας τον έστειλε στον κόσμο για το σκοπό αυτό. Αιώνες νωρίτερα, ο Θεός είχε υποσχεθεί ότι θα το κάνετε αυτό, λέγοντας, «Θα τους ελευθερώσω από το χέρι τού άδη· θα τους σώσω από τον θάνατο. Θάνατε, πού είναι ο όλεθρός σου; Άδη, πού είναι η φθορά σου;» - Ως. 13:14

Η λέξη «αντίλυτρον» στα Ελληνικά της Καινής Διαθήκης σημαίνει «αντίστοιχη τιμή». Όταν ο Ιησούς έγινε σάρκα ήταν ο ακριβής ομολογός του Αδάμ πριν αμαρτήσσει, και θα μπορούσε να δώσει τον εαυτό του σε θάνατο ως αντίστοιχη τιμή. (Ιωάννης 1:14· Γαλ. 4: 4) Ο Ιησούς πλήρωσε την ποινή για την αμαρτία, η οποία ήταν ο θάνατος, «χύνοντας» την τέλεια ανθρωπότητά του μέχρι θανάτου. (Ησαΐας 53:12) Ο Απόστολος Παύλος εξηγεί ότι καθώς η αμαρτία και ο θάνατος εισήλθαν στον κόσμο μέσω ενός ανθρώπου, του Αδάμ, έτσι η δικαίωση, η ελευθερία από την αμαρτία και η ζωή έρχονται επίσης μέσω ενός ανθρώπου, του Ιησού. - Ρωμ. 5: 12,18,19

ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΕΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Ο Ιησούς πέθανε ως Λυτρωτής του ανθρώπου πριν από περίπου είκοσι αιώνες, και ακόμα οι άνθρωποι

μολύνονται από ασθένειες, υποφέρουν και τελικά πεθαίνουν. Όσοι δέχονται το Χριστό, και προσπαθούν να τον ευχαριστήσουν, επίσης πεθαίνουν. Επειδή όσοι πιστεύουν στον Χριστό αρρωσταίνουν και πεθαίνουν, ακόμη και με το υπόλοιπο της ανθρωπότητας, σε πολλούς φαίνεται λογικό να πιστεύουν ότι δεν ήταν ο θεϊκός σκοπός να καταστραφεί αυτό που ονομάζουμε θάνατο, αλλά απλώς να παρασχεθεί μια κατάσταση ευδαιμονίας για τους πιστούς μετά το θάνατο. Αυτή η υποτιθέμενη κατάσταση ευτυχίας ονομάζεται παράδεισος και η γενική ιδέα είναι ότι όσοι δέχονται τον Ιησού σε αυτήν τη ζωή θα πάνε στον παράδεισο όταν πεθαίνουν, ο θάνατος είναι απλώς μια στιγμιαία αλλαγή από τη μία κατάσταση στην άλλη.

Είναι αλήθεια ότι οι Γραφές κάνουν λόγο για μια ουράνια ανταμοιβή για όσους δέχονται τον Χριστό σε αυτήν την εποχή, και που περπατούν πιστά στα βήματα αυτοθυσίας. Ωστόσο, οι υποσχέσεις αυτής της ειδικής ανταμοιβής ισχύουν μόνο για τους περιορισμένους λίγους που είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν πλήρως τη ζωή τους στη θεία υπηρεσία. Αυτή η κατηγορία «μικρού ποιμνίου» έχει την υπόσχεση της κοινής συγκληρονομιάς με τον Ιησού στη μελλοντική βασιλεία που είναι να ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης.- Λουκάς 12:32· Ρωμ 8:17· Β' Τιμ. 2: 11,12

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του, «Πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε και εσείς, όπου είμαι εγώ». (Ιωάννης 14: 2,3) Αυτό το ξεχωριστό μέρος δεν προετοιμάζεται για ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας, ούτε

προσφέρεται τόσο μεγάλη ανταμοιβή στους ανθρώπους γενικά. Μόνο για εκείνους του «μικρού κοπαδιού» που είναι πρόθυμοι να υποφέρουν και να πεθάνουν με τον Ιησού — ο θάνατός τους είναι θυσιαστικός.

Είναι αυτή η τάξη που αναφέρεται στις Γραφές ως η εκκλησία του Χριστού. Εκείνοι που αποτελούν την τάξη της εκκλησίας πρέπει, κατά την ανάσταση, να γίνουν όπως ο Χριστός, την κεφαλή τους. Θα αναστηθούν ως θεϊκά όντα, θα «είναι το απαύγασμα της δόξης και ο χαρακτήρ τής υποστάσεως» του Πατρός, όπως και ο Χριστός. (Εβρ. 1: 3) Ο Χριστός επιστρέφει για να τους παραλάβει κοντά σε αυτόν, και την ένωσή τους με τον Κύριον παρομοιάζεται στην Αποκάλυψη 19: 7 με ένα γάμο, ο Ιησούς αναφέρεται ως ο «Αμνός» και η εκκλησία ως η «νύφη» του.

Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΓΗ

Όταν πραγματοποιηθεί ο γάμος του Αρνίου και της ουράνιας νύφης του, τότε θα προχωρήσει το μήνυμα καλών νέων που προφητεύεται στην Αποκάλυψη 22:17. «Και το Πνεύμα και η νύφη λένε: Έλα, και όποιος ακούει, ας πει: Έλα· και όποιος διψάει, ας έρθει· και όποιος θέλει, ας παίρνει δωρεάν το νερό τής ζωής.» Όταν η διακήρυξη βγει για να έρθει και να «παίρνει δωρεάν το νερό τής ζωής», δεν θα είναι μια πρόσκληση για να μαζευτεί με τις ουράνιες δυνάμεις, αλλά μάλλον μια έκκληση για ζωή στη γη. Νωρίτερα σε αυτό το κεφάλαιο, ο συμβολισμός που δόθηκε είναι αυτός ενός κήπου μέσα από τον οποίο ρέει ένα δυνατό ποτάμι, και μας λένε ότι και στις δύο πλευρές αυτού του ποταμού υπάρχουν δέντρα της ζωής. (εδάφ. 1,2) Είναι

μια υπενθύμιση του Κήπου της Εδέμ, υπενθυμίζοντας τις ευλογίες του που χάθηκαν λόγω αμαρτίας.

Η εκκλησία του Χριστού, στη συνέχεια ενώθηκε με αυτόν ως η νύφη του, θα συμμετάσχει στη διανομή των εν λόγω ευλογιών της ζωής. Αν και ο Ιησούς έφυγε για να προετοιμάσει έναν τόπο για την εκκλησία, η ανθρωπότητα γενικά είχε μια προετοιμασμένη θέση για αυτούς από καταβολής του κόσμου. Ωστόσο, αυτό το σπίτι χάθηκε, αλλά πρόκειται να αποκατασταθεί κατά τη διάρκεια του ερχομού του Θεού, όταν ο Χριστός και η εκκλησία θα βασιλεύουν πάνω στη γη . - Ματθ. 6:10· Αποκαλ. 5:10· 20: 6

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Αυτό το επίγειο βασίλειο περιγράφεται από τον Απόστολο Πέτρο ως «τους χρόνους αποκατάστασης όλων των πραγμάτων, για τους οποίους ο Θεός μίλησε μέσα από το στόμα όλων των αγίων προφητών του, από τότε που υπήρχε κόσμος». (Πράξεις 3: 20, 21) Η λέξη «αποκατάσταση» σημαίνει επαναφορά και είναι η αποκατάσταση όσων χάθηκαν στην Εδέμ εξαιτίας της αμαρτίας που πρέπει να επιτευχθεί σε αυτήν τη διάταξη της βασιλείας. Έτσι, η εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού, που δίνεται μέσω των αγίων προφητών του της Παλαιάς Διαθήκης, είναι αυτό που θα κάνει επίσης καλή την ανακοίνωση των αγγέλων τη νύχτα που γεννήθηκε ο Ιησούς.

Τώρα μπορούμε να δούμε γιατί οι ευλογίες της ζωής δεν έγιναν άμεσα διαθέσιμες όταν ο Ιησούς πέθανε ως Λυτρωτής του ανθρώπου. Ήταν λόγω του χρόνου που προορίστηκε στο σχέδιο του Θεού για την επιλογή και την ανάπτυξη των όσων θα συμμετάσχουν

με τον Ιησού στο έργο της αποκατάστασης του κόσμου. Εν τω μεταξύ, ο κόσμος έπρεπε να περιμένει. Ωστόσο, η αναμονή δεν ήταν εις βάρος οποιουδήποτε, διότι, όπως οι άγγελοι είπαν ότι τα καλά νέα ήταν «για όλους τους ανθρώπους», έτσι όλοι δεν έχουν ακόμη «γευθεί» τις ευλογίες της σωτηρίας και της ζωής.

«Όλοι οι άνθρωποι» περιλαμβάνουν όλους όσοι πέθαναν, οι οποίοι πρέπει να αφυπνιστούν από τον ύπνο του θανάτου για να λάβουν τις υπεσχεμένες ευλογίες. Ο Απόστολος Παύλος μίλησε για την εποχή που «θα υπάρξει ανάσταση των νεκρών, τόσο των δίκαιων όσο και των άδικων». (Πράξεις 24:15) Πόσο μάταιο θα ήταν κάθε σχέδιο για την ευλογία του κόσμου της ανθρωπότητας που δεν προέβλεπε την ανάσταση των νεκρών! Η αμαρτία, οι ασθένειες και ο θάνατος ήταν οι φορείς που κατέστρεψαν την ευτυχία της ανθρωπότητας, και εκείνοι που έχασαν τους αγαπημένους τους δεν θα μπορούσαν ποτέ να είναι απόλυτα χαρούμενοι, εκτός εάν αποκατασταθούν στη ζωή.

Ο ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΣΩΤΗΡ

Ο Θεός, μέσω του προφήτη Ησαΐα, είπε: «Ρίξτε το βλέμμα σας σε μένα, και σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης.» (Ησ. 45:22) Στην Καινή Διαθήκη μας δείχνουν ότι όλες αυτές οι υποσχέσεις πρέπει να εκπληρωθούν μέσω του Ιησού, τον οποίο οι άγγελοι ανακοίνωσαν ως Σωτήρα. Ο Παύλος δηλώνει ότι όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς εξυψώθηκε πολύ ψηλά και του δόθηκε ένα «όνομα που είναι πάνω από κάθε όνομα «ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων...και

κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού». - Φιλ. 2: 9- 11

Ο απόστολος συνδέει επίσης την υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ για να ευλογήσει όλα τα έθνη με τον ερχομό και το έργο του Ιησού ως Χριστού και Σωτήρα. «Οι υποσχέσεις, όμως, ειπώθηκαν στον Αβραάμ και στο σπέρμα του· δεν λέει: Και προς τα σπέρματα, σαν να πρόκειται για πολλά, αλλά ως για ένα: “Και προς το σπέρμα σου”, που είναι ο Χριστός.» (Γαλ. 3:16) Εδώ, ο Χριστός αναγνωρίζεται σαφώς ως «Σπέρμα», που υποσχέθηκε τόσο πολύ πριν στον Αβραάμ ο Θεός, ο οποίος θα φέρει εις πέρας την ευλογία όλων των οικογενειών της γης. — Γεν. 22:18

Αργότερα, στο ίδιο τρίτο κεφάλαιο των Γαλατών, ο Παύλος αποκαλύπτει ότι η Εκκλησία του Χριστού θα συμμετάσχει μαζί του στο έργο της ευλογίας της ανθρωπότητας, που υπολογίζεται ως μέρος της κατηγορίας του «Σπέρματος». Δηλώνει στους μαθητές του Δασκάλου, «Είστε όλοι στον Χριστό Ιησού. Και αν είστε του Χριστού», δηλαδή, αν ανήκετε σε αυτόν, «τότε είστε το σπέρμα του Αβραάμ, και οι κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση». (εδάφ. 28,29) Πόσο θαυμάσιο είναι το γεγονός πως όλες οι υποσχέσεις τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης αλληλοσυμπληρώνονται και συνδυάζουν τη μαρτυρία τους για να μας διαβεβαιώσουν την αλήθεια των καλών νέων που προανήγγειλε ο άγγελος!

Η ΓΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΟΙΚΗΘΕΙ

Στο Ησαΐα 45, όπου σημειώσαμε νωρίτερα τον όρκο του Θεού για να σώσει τους ανθρώπους, είμαστε επίσης βέβαιοι ότι ο σκοπός του στη δημιουργία

της γης δεν ήλλαξε. Διαβάζουμε: «Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος, αυτός που δημιούργησε τους ουρανούς· αυτός ο Θεός που έπλασε τη γη και την έφτιαξε· ο οποίος τη στερέωσε, την έκτισε όχι μάταια, αλλά την έπλασε για να κατοικείται. Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος.» - Ησ. 45:18

Ο Θεός πρώτο-αποκάλυψε τον σκοπό του για να κατοικηθεί η γη από τον άνθρωπο, όταν αυτός διέταξε τον Αδάμ και την Εύα να «Αυξάνονται και πληθύνονται και να γεμίσουν τη γη.» (Γεν. 1:28) Το γεγονός ότι ο θάνατος πλήττει προσωρινά την ανθρώπινη οικογένεια δεν σημαίνει ότι θα επιτραπεί η μόνιμη παρέμβαση του στον θεϊκό σκοπό. Μέσω του σχεδίου του Θεού για «εξαγορά» που επικεντρώνεται στον Χριστό, όλοι οι λαοί της γης θα είναι σε θέση να κοιτάζουν προς αυτόν και να σωθούν· δηλαδή, θα έχουν την ευκαιρία να αποκατασταθούν σε όλα όσα χάθηκαν στην Εδέμ.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠ'ΟΨΙΝ

Σε μια προφητεία σχετικά με την ερχόμενη βασιλεία του Θεού υπό τον Χριστό, ο Δαβίδ γράφει: «ΜΑΚΑΡΙΟΣ εκείνος που επιβλέπει στον φτωχό· σε ημέρα θλίψης θα τον ελευθερώσει ο Κύριος. Ο Κύριος θα τον φυλάξει, και θα διατηρήσει τη ζωή του· μακάριος θα είναι επάνω στη γη.» (Ψαλ. 41: 1,2) Σε ένα άλλο ψαλμό, ο Χριστός, ο νέος βασιλεύς της γης, έχει ανακηρυχθεί αυτός που θα λάβει υπόψιν τους φτωχούς, και ο οποίος στη συνέχεια θα ευλογήσει τους άπορους και τους αβοήθητους της Γης. (Ψαλ. 72:2,4,12,13) Καθώς η αληθινή πίστη στον Ιησού συνεπάγεται πλέον την αποδοχή των πρότυπων και των πρακτικών του,

ακόμα κι έτσι θα είναι στην επόμενη εποχή, όταν η βασιλεία του θα είναι σε λειτουργία.

Μπορούμε να καταλάβουμε γιατί λέγεται από τον ψαλμωδό ότι εκείνοι που λαμβάνουν υπόψιν τους φτωχούς είναι που ο Κύριος στη συνέχεια θα «διατηρήσει ζωντανός» επάνω στη γη. Σημαίνει ότι αυτοί αποδέχτηκαν πραγματικά τον Ιησού, και προσπαθούν να προσαρμόσουν τη ζωή τους με τους δίκαιους νόμους του, που επικεντρώνονται στην αγάπη. Η ερχόμενη βασιλεία θα θεσπίσει νόμους που θα βοηθήσουν τους φτωχούς και άπορους, και να φέρει ευλογίες σε όλους. Όλοι όσοι συμφωνούν με αυτές τις ρυθμίσεις, από την καρδιά, θα ευχαριστηθούν στο πνεύμα της αγάπης, της συμπάθειας και της βοήθειας που θα επικρατήσει στη συνέχεια. Όλοι αυτοί θα συνεχίσουν να ζουν, όχι με τη μεταφορά τους στον ουρανό, αλλά με την αποκατάσταση της υγείας και της αιώνιας ζωής εδώ στη γη.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΕΩΣ

Αξίζει να σημειωθεί ότι η υπόσχεση του Ψαλμού 41: 1,2, συνδέει τις βασιλικές ευλογίες της ζωής στη γη με την «ημέρα της θλίψεως». Αυτή η ημέρα της θλίψεως μπορεί να είναι η ίδια με εκείνη που αναφέρθηκε από τον προφήτη Δανιήλ και που ανέφερε ο Ιησούς - αυτή η μεγάλη περίοδος της θλίψεων με την οποία τελειώνει η παρούσα εποχή. Υπάρχει μια παρόμοια υπόσχεση με αυτό που λέει, «Ζητάτε δικαιοσύνη, ζητάτε πραότητα, ίσως σκεπαστείτε κατά την ημέρα τής οργής τού Κυρίου.» - Σοφ. 2: 3

Σίγουρα ζούμε τώρα σε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα μεγάλης θλίψεως «που ποτέ δεν έχει γίνει

αφότου υπήρξε έθνος» «ούτε ποτέ θα είναι.» (Δαν. 12: 1· Ματθ. 24:21) Είναι η περίοδος που περιγράφεται σε πολλές από τις προφητείες ως η ημέρα της εκδίκησης του Θεού επι των άδικων κυβερνήσεων και θεσμών της γης. (Ησ 34: 8· Ιερ 46:10) Σκοπός του είναι η ανατροπή της αυτοκρατορίας του Σατανά του εγωισμού, της αμαρτίας και του θανάτου, ώστε να μπορεί να εγκατασταθεί στη θέση της η μεσσιανική βασιλεία της δικαιοσύνης. Είναι τώρα μια εποχή θλίψεως, με λίγα «καλά νέα» στη γη, αλλά το μέλλον θα είναι ένδοξο, γιατί σημαίνει ότι ο χρόνος της σωτηρίας και της ευλογίας για τον κόσμο πλησιάζει. Ο προφήτης Ησαΐας αναφέρεται σε αυτήν την ημέρα εκδίκησης του Θεού, και το αποτέλεσμα της λέγοντας, «Ενισχύστε τα εξασθενημένα χέρια· και στερεώστε τα παραλυμένα γόνατα. Πείτε στους φοβισμένους στην καρδιά: Γίνετε ισχυροί, μη φοβάστε· δέστε, ο Θεός σας θάρθει με εκδίκηση, ο Θεός με ανταπόδοση· αυτός θά'ρθει, και θα σας σώσει». - Ησ. 35: 3,4

Η σωτηρία του Θεού για τους ανθρώπους θα έρθει μετά την ημέρα της εκδίκησης με την οποία τελειώνει αυτή η παρούσα εποχή. Ως εκ τούτου, όταν ο Θεός προκάλεσε τον άγγελο να ανακοινώσει τη γέννηση του Ιησού με τη διακήρυξη ότι έπρεπε να είναι Σωτήρας, ήταν με τη γνώση ότι η σωτηρία που παρέχεται έτσι δεν θα ήταν διαθέσιμη για τον κόσμο γενικά παρά μόνο μετά την ανατροπή της αυτοκρατορίας του Σατανά σε αυτό το τέλος της εποχής. Όπως φαίνεται, το σχέδιο του Θεού δεν απέτυχε, αλλά λειτουργεί ακριβώς όπως σχεδίασε ότι έπρεπε.

Είναι πραγματικά «καλή είδηση» για να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός έχει τον πλήρη έλεγχο

της παρούσας κατάστασης της γης, και σύντομα θα επιδείξει την πανίσχυρη δύναμη του μέσα από την εξουσία του Χριστού και της νύφης του, της εκκλησίας. Έτσι θα έρθει σε ένα χαρούμενο αύριο, όταν θα έρθει η χαρά για να μείνει, γιατί οι αιτίες της θλίψης θα καταστραφούν. Σε αυτό συμφωνεί ο προφήτης, λέγοντας: «Τότε, τα μάτια των τυφλών θα ανοιχτούν, και τα αυτιά των κουφών θα ακούσουν. Τότε, ο χωλός θα πηδάει σαν ελαφίνα, και η γλώσσα τού μογιλάου θα ψάλλει· επειδή, στην έρημο θα αναβλύσουν νερά, και στην ερημιά ρεύματα....Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· ενώ η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.» - Ησ. 35: 5,6,10